

[Vagn Bro.]

Jeg tror endvidere ikke, at vi gør det nordiske samarbejde nogen gavn ved at vedtage lovforslaget. Jeg har forstået, at sagen i hvert fald foreløbig er lagt til side i Sverige og Finland, og de resultater, man hidtil er kommet til i Norge, har ikke været heldige.

Jeg vil slutte med at sige, at selv om jeg ikke kan tage stilling til provst Fiskers indlæg — for jeg har som sagt ikke læst det; jeg har kun hørt et citat af det her — så tror jeg, at mange mennesker vil sige, at her slækker vi atter på et alvorligt punkt på ansvaret. Jeg synes ikke, vi skal gennemføre sådanne lovbestemmelser, før videnskaben er kommet så langt, at det kun blev i ganske få tilfælde, man måtte risikere en frifindelse, der ikke var rigtig.

Det er ud fra de betragtninger, jeg ikke anser denne lovgivning for nogen god lovgivning, og mit parti gør det heller ikke, hvorfor vi må anbefale, at man stemmer imod den.

Erna Sørensen: Ved anden behandling af lovforslagene gav jeg klart udtryk for mit partis opfattelse. Jeg er i og for sig enig med den ærede ordfører for socialdemokratiet i, at det ville være rart, om vi kunne gennemføre forslagene og derved komme længere frem mod en samlet nordisk lovgivning. Det var min opfattelse allerede ved første behandling. Når vi ikke har kunnet gå med til lovforslagene ved anden behandling og heller ikke kan det ved denne behandling, skyldes det, at de andre nordiske lande ikke har fulgt sagen op. Og der er vel i dag al mulig grund til at tro, at de andre nordiske lande heller ikke går videre. Det materiale, vi har fået, har ikke overbevist os herom; det viser, at vi er en postgang for tidligt på færde, når vi gennemfører dette lovforslag, og jeg har den opfattelse, at vi ikke gør nogen særlig gavn med det. Som jeg sagde ved anden behandling: det er jo ikke en politisk afgørelse, der skal træffes, det er en afgørelse af et meget stort samfundsproblem, og derfor burde man faktisk være enig om de lovregler, der skal gælde. Jeg beklager, at man ikke har kunnet holde sig til det af ministeren oprindelig fremsatte lovforslag, som vi

efter omstændighederne gik med til, idet vi mente, det var et skridt på vejen, og så kunne vi, når videnskaben var kommet noget videre, sikkert gå med til en ordning som den, der nu bliver gennemført med flertallets stemmer.

Jeg kan kun tilråde, at vi på nuværende tidspunkt stemmer imod denne ordning.

Til sidst vil jeg sige — selv om jeg ikke har læst provstens indlæg i den pågældende avis — at det er et bevis på, hvordan denne sag er blevet opfattet ude omkring i befolkningen, og man skal ikke kimse ad den almindelige opfattelse; det er som oftest den sundeste og rigtigste. Vi kan være teoretikere herinde, og det, vi laver, ser vældig godt ud på papiret, men i praksis bliver det noget andet, og jeg forstår så udmærket provstens udtalelse, for jeg har mødt mange af de samme indvendinger fra folk, som har hørt denne sag behandlet i radioen. Jeg må altså beklage, at vi ikke nåede til enighed. Jeg må på mit partis vegne sige, at vi stemmer imod lovforslagene.

Else Zeuthen: Som jeg allerede har sagt ved lovforslagenes tidligere behandling, finder jeg, at vi er kommet frem til det rigtige princip, nemlig det, at barnet får en fader og da netop den, som er barnets biologiske fader. Det ærede medlem hr. Vagn Bro erklærede, at det kun var i ganske, ganske få procent af tilfældene, han gerne ville have at vi skulle fravige dette princip og beholde ordningen med flere bidragspligtige. Jeg giver det ærede medlem ret i, at det sikkert kun vil blive i ganske, ganske få procent af tilfældene, ja, i så få tilfælde, at det ikke vil være rigtigt at gøre brud på et princip, som man finder er det rigtige. I disse tilfælde må man sige: dér må vi give op og lade faderskabet stå uafgjort hen.

Jeg tror heller ikke, at det ærede medlem fru Erna Sørensen har ret, når hun siger, at vi ikke gør nogen særlig gavn med denne lov. Jeg tror, at vi gør den gavn, som den ærede ordfører for socialdemokratiet så rigtigt sagde, at vi i en hel række tilfælde skaffer et barn, som hidtil ingen far har haft, en far.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen sagde, at denne sag er blevet opfattet galt ude i befolkningen. Det er selvfølgelig